

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **M. B.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2016, č. j. MF-12166/2016/1603-3/1963, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 10. 2020, č. j. 6 Af 14/2017 - 58,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce advokáta Mgr. Václava Voříška.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Magistrát hlavního města Prahy rozhodnutím ze dne 2. 3. 2016, č. j. MHMP 357715/2016, uložil žalobci pokutu ve výši 70.000 Kč za správní delikt podle § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, kterého se žalobce dopustil tím, že dne 23. 7. 2015 jako řidič taxislužby účtoval za poskytnutí taxislužby vozidlem Škoda Octavia, SPZ X, na trase z Václavského náměstí do ulice Salmovská 12, Praha 2 (vzdálenost 1,5 km), částku 500 Kč, přestože podle § 5 odst. 2 zákona o cenách, v návaznosti na nařízení č. 20/2006 Sb. hl. m. Prahy, o maximálních cenách osobní taxislužby, byl oprávněn účtovat částku v maximální výši 88 Kč. Dále byla žalobci prvostupňovým rozhodnutím uložena povinnost nahradit náklady řízení. Odvolání žalobce zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 11. 2016, č. j. MF-12166/2016/1603-3/1963.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti tomuto rozsudku dne 18. 11. 2020 podal blanketní kasační stížnost.

[4] Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 23. 11. 2020, č. j. 4 As 357/2020 - 20, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozsudek Městského soudu v Praze, a poučil jej o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 téhož zákona.

[5] Uvedené usnesení bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatele dne 3. 12. 2020. Poslední den lhůty k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak podle § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. připadl na pondělí 4. 1. 2021. Stěžovatel však na výzvu k doplnění kasační stížnosti v uvedené lhůtě ani později žádným způsobem nereagoval. Kasační stížnost tudíž nesplňuje náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 téhož zákona.

[6] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., *kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.* Podle odst. 3 téhož ustanovení, *nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[7] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s., *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

[8] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu neodstraní, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel neuvedl nic konkrétního proti postupu městského soudu v řízení o žalobě či proti napadenému rozsudku. Z kasační stížnosti nevyplývá, jakých konkrétních pochybení se městský soud podle stěžovatele dopustil. Sám stěžovatel ostatně v kasační stížnosti uvádí, že kasační stížnost doplní, avšak v zákonné lhůtě tak neučinil ani přes výzvu soudu. Takto formulovanou kasační stížnost, která je mimořádným opravným prostředkem, považuje kasační soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[9] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně vyzval k odstranění vad kasační stížnosti a současně jej poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil. Jelikož stěžovatel potřebné důvody kasační stížnosti nedoplnil, nebyly splněny podmínky stanovené v § 106 odst. 1

pokračování

s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže ta byla odmítnuta.

[11] Podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*. Podle odst. 5 téhož ustanovení, *v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé*.

[12] V projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro vrácení zaplaceného soudního poplatku podle právě citovaného ustanovení zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud tudíž rozhodl, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tento mu bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu